

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené zmocněncem Ing. P. K., bytem tamtéž, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, za účasti osoby zúčastněné na řízení **Město Kopřivnice**, se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 1163/12, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2013, č. j. MSK 41803/2013, ve věci terénních úprav,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2013, č. j. MSK 41803/2013, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 1. 2013, č. j. 54425/2012/Ob, kterým bylo rozhodnuto

o nenařízení odstranění terénních úprav na pozemku par. č. X v k. ú. Drnholec nad Lubinou, které byly předmětem řízení o odstranění terénních úprav vedeného dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon z r. 1976“), neboť bylo zjištěno, že se nejednalo o terénní úpravy, které vyžadovaly povolení dle ustanovení § 71 odst. 1 stavebního zákona z r. 1976.

Žalobkyně namítá:

1) procesní námitky:

- a) porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť opakovaně přišel zástupce žalobkyně nahlédnout do dokumentace a ve spise nebyl založen koncept rozhodnutí, který dle žalobkyně měl ve spise být, neboť správní orgán zaměňuje nahlédnutí před vydáním a vyhotovením rozhodnutí. Při nahlížení nebyl přítomen správní orgán, takže žalobkyně neměla možnost cokoli projednat, proto zástupce žalobkyně předal pouze písemné stanovisko. Následně ji ani odvolací orgán nevyzval k možnosti dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“);
- b) uplatňoval se korespondenční „mimoběžný“ způsob řízení, ústní jednání se uskutečnilo jen třikrát, a to 20. 9. 2005, 14. 3. 2006 a 30. 11. 2010;
- c) správní orgán provedl dne 18. 9. 2012 úkon ohledání věci bez uvědomění dotčených osob s dostatečným předstihem, ale zejména žalobkyně nesouhlasí se způsobem provedení tohoto důkazu (a dalších důkazů - situační výkres, Císařský otisk), konkrétně pouhým vložením do spisu, takový způsob provedení důkazu správní řád nezná;
- d) co se týče vzhledových poměrů, správní orgán zaměňuje vzhledové a výhledové poměry, což není totéž. Vzhled je pojem zahrnující i estetičnost prostředí, rušící elementy prostředí apod. Žalovaný se vyhýbá pojmu z díkce zákona podstatnost změny, touto se vůbec nezabývá, tvrdí, že se jedná o nedefinované pojmy, ale vyhýbá se vysvětlení a právní opoře, v čem spatřuje správnost postupu správního orgánu. Žalobkyně má za to, že vzhledové poměry jsou nepochybně změněny. Žalobkyně namítá absenci jakéhokoli projednání změny vzhledových poměrů za její účasti;
- e) zmizelo vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 7. 5. 2004, a ze dne 18. 10. 2005. Přitom na základě vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 7. 5. 2004 bylo zahájeno dne 2. 9. 2005 řízení o odstranění předmětných terénních úprav a ve vyjádření ze dne 18. 10. 2005 byl uveden požadavek provést omezené úpravy, s kterými žalobkyně souhlasila, nesouhlasili s nimi původci, a úpravy provedeny nebyly;
- f) v řízení nikdy nebylo smírné řešení, které měli navrhnout původci návozu, v roce 2004 projednáno, jak tvrdí správní orgán. Další chybou je, že v r. 2004 vlastnili pozemek dočasně M., ne J. (původci navážky);

2) námitky proti ustanovenému znalci, průběhu zpracování znaleckého posudku a proti znaleckému posudku:

- a) RNDr. A. S. je mimo obor projednávané problematiky;
- b) kam zmizel RNDr. K. a jeho posudek, RNDr. K. byl bezdůvodně nahrazen RNDr. S. Žalovaný toleruje skutečnost, že oba posudky nebyly srovnány, posudek RNDr. K., CSc. nebyl vyhodnocen vůbec;
- c) žalobkyni bylo při ústním jednání bráněno v kontaktu se znalcem, nemohla námitky uplatnit při jednání. Její písemné námitky k posudku nebyly znalcem vypořádány, znalec pouze několika nesouvislými větami popsal papír;

- d) znalec uvádí ve svém posudku jako stěžejní důkaz terénní šetření, o kterém neexistuje žádný záznam, jeho provedení není nijak zaprotokolované, žalobkyně se ho nemohla zúčastnit. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že na postup znalce se nevztahuje správní řád. Dle žalobkyně je znalec dotčenou osobou vykonávající působnost ve vymezeném segmentu veřejné správy, kterou je právě správní řízení. Podle § 6 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb. je znalec povinen dodržovat právní předpisy, proto i správní řád a řídit se jím při provádění terénního šetření;
- e) ve znaleckém posudku je nesmyslný popis terénu, neboť je v něm uvedeno, že terén na východ k potoku Sýkorečka klesá, ale potok se nachází na západě od pozemku, dále je v něm uvedeno, že voda stéká od pozemku X k X (to by bylo do kopce) a je uvedena nesprávná expozice pozemků. Tato není východojihovýchodně, ale severozápadně, voda tedy teče opačně. Proto žalobkyně nechápe, jak mohl správní orgán I. stupně a žalovaný tvrdit, že byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když připustil, že v posudku jsou chyby;
- f) znalec měl hodnotit rozdíl výchozího a cílového stavu, hodnotil však současný stav. To je dle žalobkyně v rozporu se zákonem i deklarovaným zadáním. Pokud by znalec hodnotil řádně, nikdy by nemohl dojít k závěru, že se jedná o nepodstatnou změnu.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitkám žalobkyně uvádí následující: při hodnocení důkazů znaleckým posudkem se správní orgán zabývá tím, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce. Správní orgán I. stupně hodnotil jednotlivé části posudku podle své úvahy velmi podrobně na stranách 12-17 svého rozhodnutí. V této souvislosti uvedl, že posudek obsahuje potřebné skutečnosti a úvahy, ze kterých znalec při zpracování posudku vycházel, že popisované skutečnosti se v zásadních věcech shodují se zjištěními správního orgánu I. stupně, konkrétně ve věci tvaru pozemků par. č. X a X, o jejich sklonových a výškových poměrech, ve věci průběhu paty terénní úpravy v blízkosti společné hranice pozemků par. č. X a X, ve věci biologického stavu pozemku par. č. X, o jeho současném biologickém krytu a jeho případném poškození trvalým zamokřením. Znalecký posudek zpracovaný RNDr. M. K., CSc., znalcem z oboru hydrogeologie – zřizování studní a vrtů, ochrana vod a vodních zdrojů, byl podkladem pro vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 17. 1. 2007 a nikoli v řízení o odstranění staveb. Vodoprávní úřad v tomto stanovisku, kterým nahradil všechna předchozí vyjádření a stanoviska, uvádí, že návoz nepůvodní zeminy na pozemku par. č. X „významně neovlivňuje odtokové poměry povrchových vod v daném území“. Správní orgán I. stupně tak postupoval v souladu se zákonem, když si k posouzení odborné otázky, k jejímuž řešení neměl příslušné znalosti, ustanovil znalce a jeho posudek pak ve svém rozhodnutí hodnotil jako jeden z důkazů provedených pro řádné zjištění skutkového stavu věci. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že popisované skutečnosti, ze kterých znalec vycházel, odpovídají okolnostem a skutečnostem z ostatních důkazů. Obsahuje logické zdůvodnění závěrů, že k podstatné změně odtokových poměrů nedochází a je, mimo nepodstatné nepřesnosti (popsanými v odůvodnění rozhodnutí), v souladu s ostatními důkazy, zejména se zápisy a nákresy stavebního úřadu. Ohledání místa znalcem je úkonem znalce v rámci zpracování znaleckého posudku, nikoli úkon správního orgánu v rámci správního řízení. To, že se nemohla žalobkyně zúčastnit terénního šetření, nečiní výsledek znaleckého posudku nepoužitelným. Žalovaný je toho názoru, že RNDr. A. S., CSc.,

byl z hlediska odbornosti zvolen řádně, ze spisu nevyplývá, že by žalobkyni bylo bráněno v kontaktu s ním. Správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání pro objasnění znaleckého posudku, jednání se účastnil i znalec. Vzhledem k rozsahu a obsahu námitek podaných žalobkyní k obsahu znaleckého posudku až v den konání ústního jednání, poskytl správní orgán I. stupně znalci lhůtu k písemné reakci na ně. Poté umožnil všem účastníkům se s námitkami seznámit, stejně jako se všemi ostatními podklady před vydáním rozhodnutí. Žalovaný má za to, že znalec dostal zadání znaleckého posudku, kterým bylo posouzení, zda terénními úpravami provedenými na pozemku par. č. X v k. ú. Drnholec nad Lubinou se podstatně změnila odtokové poměry.

Co se týče žalobkyní namítaných opominutých stanovisek vodoprávního úřadu, tato byla nahrazena stanoviskem ze dne 17. 1. 2007.

K námitce procesního pochybení správního orgánu I. stupně z důvodu, že ve dnech určených pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí, nebyla na pracovišti přítomna oprávněná úřední osoba, žalovaný uvádí, že správní řád takovou povinnost neuvádí. Povinnost dle § 36 odst. 3 správního řádu byla správním orgánem I. stupně splněna. Žalovaný takovou povinnost nemá, pokud se podklady pro jeho rozhodnutí nezměnily a nebyly nijak doplňovány (viz ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu). Žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že v průběhu řízení byla omezována její procesní práva, obsah spisu svědčí o opaku. Co se týče ohledání místa správním orgánem I. stupně, to bylo provedeno v souladu s ustanovením § 54 správního řádu.

B.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že na den 26. 2. 2004 svolal správní orgán I. stupně ústní jednání spojené s místním šetřením na pozemku parc. č. X v k.ú. Drnholec nad Lubinou, jenž je ve vlastnictví manželů J., za účelem ohledání terénních úprav. Následně správní orgán I. stupně, jeho odbor životního prostředí a zemědělství, jakožto příslušný vodoprávní úřad, vydal dne 7. 5. 2004 vyjádření k provedeným terénním úpravám, v němž uvedl, že s ohledem na skutečnost, že předmětný pozemek sousedí s pozemkem, na kterém se nachází koryto vodního toku Sýkorečka, učinil závěr, že došlo ke změně původního terénu a ke změně odtokových poměrů a terénní úpravy vyžadovaly souhlas podle ustanovení § 12 zákona o vodách. Na základě tohoto vyjádření správní orgán I. stupně zahájil dne 2. 9. 2005 řízení o odstranění terénních úprav na pozemku par. č. X, a svolal na den 20. 9. 2005 ústní jednání s místním šetřením. Dne 18. 10. 2005 vydal vodoprávní úřad nové vyjádření k terénním úpravám, v němž uvedl požadavek na provedení pouze omezených terénních úprav v místě, kde sousedí pozemek par. č. X s pozemkem par. č. X ve vlastnictví žalobkyně. Manželé J. si dne 14. 12. 2005 požádali o dodatečné povolení stavby, v němž předložili kladné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 13. 12. 2005 k projektové dokumentaci. Dne 7. 3. 2006 vydal vodoprávní úřad stanovisko k připomínkám žalobkyně, v němž uvedl, že dává k projektové dokumentaci terénních úprav kladné stanovisko za předpokladu, že budou provedeny terénní úpravy podél hranice s pozemkem par. č. X. Dne 14. 3. 2006 se konalo ústní jednání, žalobkyně byla přítomna. Dne 22. 5. 2006 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým nařídil odstranění části terénních úprav a současně dodatečně část terénních úprav na pozemku par. č. X v k. ú. Drnholec nad Lubinou povolil. Proti tomuto rozhodnutí se odvolali manželé J. i žalobkyně. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 8. 2006 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně mj. s tím, že je možné,

aby dotčený orgán v průběhu řízení vydal různá stanoviska, ale musí v novém stanovisku uvést, na základě jakých skutečností dospěl k novému stanovisku a také, že novým stanoviskem nahrazuje všechna předchozí stanoviska. Vodoprávní úřad pro vypracování nového stanoviska zadal hydrogeologický posudek možného ovlivnění a změny odtokových poměrů u znalce RNDr. M. K., CSc., závěry posudku přejal do svého stanoviska ze dne 17. 1. 2007 a uvedl, že návoz nepůvodní zeminy významně negativně neovlivňuje odtokové poměry povrchových vod v lokalitě, ani režim odtoku podzemních vod. Pro zlepšení odtoku vody z povrchu má význam vysvahování pozemku k vodoteči a oprava mělkého příkopu na jižní hranici pozemku p. č. X tak, aby umožňoval plynulý odtok vody do vodního toku Sýkoreček. Nemělo by zde docházet k městnání vody v bezodtokých tůňkách, a to ani při bouřkách a přívalových deštích. Dále v tomto stanovisku uvedl, že tímto stanoviskem ruší všechna dříve vydaná vyjádření ze dne 7. 5. 2004, 18. 10. 2005, 13. 12. 2005 a stanovisko ze dne 7. 3. 2006.

Rozhodnutím ze dne 14. 5. 2007 správní orgán I. stupně řízení o odstranění terénních úprav zastavil s odůvodněním, že nedošlo ani k podstatné změně vzhledu prostředí ani k podstatné změně odtokových poměrů. Proti tomuto rozhodnutí se odvolala žalobkyně. Rozhodnutí bylo žalovaným dne 21. 9. 2007 zrušeno pro procesní vady.

Dne 12. 2. 2008 se konalo ústní jednání, na němž a následně uplatnila žalobkyně písemně své připomínky, a to zejména proti znaleckému posudku RNDr. K. Po provedeném řízení správní orgán I. stupně opětovně ze stejného důvodu dne 12. 12. 2008 řízení zastavil. Žalobkyně se opět odvolala. Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 4. 2009 změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vypustil část týkající se rozhodnutí o námitkách, v ostatních částech rozhodnutí potvrdil.

Následně podal veřejný ochránce práv k Ministerstvu pro místní rozvoj podnět k přezkumnému řízení. Rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně bylo rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. 4. 2010 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Poté správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a ustanovil znalce RNDr. A. S., CSc., znalce v oboru Vodní hospodářství - čistota vod - revitalizace říčních systémů, zapsaného v seznamu znalců u Krajského soudu v Ostravě, k odbornému posouzení, zda se provedenými terénními úpravami podstatně mění odtokové poměry. Dopisem ze dne 7. 9. 2010 soudní znalec oznámil správnímu orgánu I. stupně a všem účastníkům řízení terénní šetření s žádostí o zpřístupnění parcely pro posouzení lokality a zajištění fotodokumentace. Posudek znalce RNDr. S. z října 2010 obsahuje závěr, že zjištěný stav na lokalitě dokládá nepodstatné lokální ovlivnění odtokových poměrů, které se neprojevuje poškozením žádné z šetřených parcel ani omezením možnosti jejich současného užívání. Provedenou terénní úpravou z 90. let 20. století nejsou omezeny vodohospodářské zájmy správce přilehlého vodního toku Sýkorečka. Žádná z parcel p. č. X ani X v k. ú. Drnholec nad Lubinou nejvíe známky poškození v důsledku stékající vody z přívalových srážek. Nebyly zjištěny známky eroze, známky odnosu splavenin ani známky poškození travního drnu či narušení jeho citlivosti. Břehový porost na parcele X zůstal zachován v původní formě, do jeho bezprostředního okolí provedená terénní úprava nezasahuje a tato část parcely je ve své původní podobě bez vlivu na hydrogeologii terénu či odvod dešťových srážek. Úpravy pozemku par. č. X nezpůsobují zamokření sousedních pozemků. Na parcele p. č. X nebyl zjištěn stav dlouhodobého zamokření, projevující se významnou změnou vegetace, a to ani v depresi, která leží celá na parcele p. č. X a není poměry na parcele p. č. X ovlivněna.

Dne 30. 11. 2010 se konalo ústní jednání za účasti znalce, žalobkyně namítla pohrdání zákony ze strany správního orgánu i znalce, absenci akreditace znalce k posouzení odtokových poměrů, atd. Všechny námítky žalobkyně podala písemně, správní orgán I. stupně vzhledem k jejich rozsahu a charakteru poskytl znalci možnost reagovat rovněž písemně, s čímž seznámí účastníky. Dále p. J. uvedl, že pokud bude žalobkyně na dalším jednání používat invektivy jak proti soudnímu znalci či úředníkům či jeho osobě, odejde. S takovými lidmi nemíní ztrácet čas. Žalobkyně k tomu uvedla, že p. J. žádnou invektivu nespecifikoval. Znalec dne 3. 12. 2010 vypořádal výhrady žalobkyně písemně. Dne 7. 1. 2011 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům řízení shromáždění všech podkladů pro rozhodnutí a dal jim možnost s těmito se ve stanoveném termínu seznámit. Žalobkyně se opět vyjádřila písemně. Dne 13. 7. 2011 správní orgán I. stupně řízení zastavil, neboť opět dospěl k závěru, že provedené terénní úpravy nevyžadovaly povolení dle § 71 odst. 1 stavebního zákona z r. 1976. Žalobkyně se odvolala.

Žalovaný předmětné rozhodnutí dne 19. 12. 2011 zrušil, neboť řízení mělo být vedeno podle správního řádu z roku 2006 a dále pro nedostatečné vymezení neurčitých pojmů a pro neprovedení místního šetření správním orgánem I. stupně.

Dne 18. 9. 2012 provedl správní orgán I. stupně ohledání pozemku par. č. X za účelem zjištění stavu věci, o čemž uvědomil manžele J. O ohledání sepsal správní orgán I. stupně protokol, v němž popsal situování pozemku ve vztahu k okolním pozemkům, vzhled pozemku, tvar a rozsah provedeného návozu ve vztahu k přilehlým pozemkům. Přílohou protokolu je situační snímek s náčrtem terénních úprav a vzdálenosti paty terénních úprav od spodní hranice p. č. X (oplocení), včetně výškových kót, a fotodokumentace. Další ohledání provedl správní orgán I. stupně dne 5. 10. 2012 po vydatném dešti v noci ze 4. na 5. 10. 2012. Z ohledání provedl zápis, v němž je mj. uvedeno, že pozemek par. č. X se na společné hranici s pozemkem par. č. X podél plotu jeví jako suchý bez viditelných zamokření, a dále provedl fotodokumentaci. Opatřením ze dne 4. 10. 2012 správní orgán I. stupně informoval účastníky řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a že účastníci řízení mají právo se s nimi dne 15. 10. a 17. 10. 2012 seznámit, žalobkyně si oznámení osobně převzala dne 8. 10. 2012. Této možnosti nikdo nevyužil.

Dne 11. 1. 2013 vydal správní orgán I. stupně nové rozhodnutí, kterým nenařídil odstranění terénních úprav na pozemku par. č. X v k. ú. Drnholec nad Lubinou, neboť bylo zjištěno, že se nejednalo o terénní úpravy, které vyžadovaly povolení dle § 71 odst. 1 stavebního zákona z r. 1976. Žalobkyně se odvolala.

Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

C.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 správního řádu jednotlivé úkony v řízení se činí písemně, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nevylučuje povaha věci. Jednotlivé sdělení v průběhu řízení lze vůči přítomnému účastníkovi řízení učinit ústně,

pokud ten na písemné formě netrvá. Obsah úkonů prováděných jinou než písemnou formou se poznamená do spisu, nestanoví-li zákon jinak.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném

rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle ustanovení § 54 odst. 1 správního řádu vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má věc u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo strpět ohledání věci na místě. Správní orgán o tom vydá usnesení, jež se oznamuje pouze osobě uvedené ve větě první. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, postupuje se podle § 138.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 stavebního zákona z r. 1976 povolení stavebního úřadu vyžadují, pokud k tomu nejsou příslušny podle zvláštních předpisů jiné orgány, terénní úpravy, kterými se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry a dále též těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o činnost prováděnou hornickým způsobem. Povolení se nevydává, jestliže stavební úřad v územním rozhodnutí od jeho vydání upustil.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. b) věty první stavebního zákona z r. 1976 stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním.

D.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a ačkoli je z obsahu správních spisů zřejmé, že v průběhu celého řízení, které trvá již od roku 2004, došlo k mnoha procesním pochybením správních orgánů, což bylo také důvodem pro opakované rušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

E.

Jak vyplývá ze znění ustanovení § 71 stavebního zákona z roku 1976, povolení stavebního úřadu vyžadují pouze takové terénní úpravy, kterými se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry. Tedy nikoli jakékoli terénní úpravy, pouze ty podstatné. Soud uzavírá, že správní orgán I. stupně se věnoval posouzení předmětných terénních úprav velmi podrobně, řádně posoudil normami neupravené pojmy odtokové poměry i vzhled prostředí a detailně uvedl, jak k závěru, že se nejedná o terénní úpravy vyžadující stavební povolení, dospěl.

K námitkám žalobkyně soud uvádí:

1a)

V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je upraveno právo účastníka vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které je účastníku řízení poskytnuto tak, že správní orgán v případě, že už má k dispozici všechny podklady pro vydání svého rozhodnutí, musí dát účastníkovi možnost se k nim vyjádřit, případně mu dát možnost navrhnout ještě další důkazy, jejichž provedení pro prokázání svých tvrzení pokládá účastník za potřebné. Z dikce ustanovení (...*vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*) je zřejmé, že právo účastníka se týká možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nikoli ke konceptu rozhodnutí či rozhodnutí samému před jeho vydáním.

Tyto návrhy i vyjádření činí účastník zpravidla písemně, zákon nestanoví povinnost správního orgánu zajistit při nahlížení účastníka do spisu přítomnost úřední osoby, která by byla oprávněna a zároveň povinna s účastníkem věc „projednat“, jak se domnívá žalobkyně. Možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci účastníkovi nemusí být dána ve třech případech. Jedním z nich je situace, že tak stanoví zákon, což je právě případ ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož v případě, že odvolací správní orgán napadené rozhodnutí nebo jeho část změnil, postupuje podle § 36 odst. 3 (tzn., dá před vydáním rozhodnutí účastníkům možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí), pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty první správního řádu, neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Za situace, kdy nebyly v řízení před žalovaným jakožto odvolacím orgánem pořízeny žádné nové podklady rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno, není odvolací orgán povinen postupovat podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

1b)

Správní řízení je postaveno na zásadě písemnosti (§ 15 odst. 1 správního řádu), nikoli ústnosti, jak se domnívá žalobkyně. Jednotlivé úkony ve správním řízení činí správní orgány, resp. konkrétní oprávněné úřední osoby, zásadně písemně, ústně pouze tehdy, pokud to vyžaduje zákon či povaha úkonu. Ústní jednání správní orgán nařizuje dle ustanovení § 49 odst. 1 správního řádu pouze tehdy, stanoví-li tak zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Námitka žalobkyně, že se ústní jednání konalo pouze třikrát, je tak nedůvodná.

1c)

Pokud správní orgán provádí důkaz ohledáním, musí provedení tohoto důkazu oznámit pouze osobě, která je vlastníkem nebo uživatelem věci, která má věc u sebe, nebo která je povinna strpět ohledání věci na místě (§ 54 odst. 1 správního řádu) případně tomu, kdo je oprávněn s předmětem ohledání nakládat. Ohledáním se rozumí taková činnost správního orgánu, která spočívá v přímé prohlídce určité věci, a to jak věci movité, tak i nemovité (např. pozemku či stavby). V případě ohledání nemovité věci se též používá pojem místní ohledání či místní šetření. Správní orgán činil důkaz ohledáním nemovitosti - pozemku s terénní úpravou, jenž je ve vlastnictví manželů J. Těmto bylo ohledání oznámeno. Žalobkyně není ani jednou z výše uvedených osob, které by mělo být ohledání nemovitosti oznámeno. Důkaz ohledáním byl v tomto případě proveden přímo na místě, záznam o jeho provedení byl zcela správně založen do spisu. Tedy důkaz ohledáním je proveden samotnou činností, záznam založený ve spise je pouze dokladem o jeho provedení, průběhu a zjištěních. I další podklady, které správní orgán shromáždil a na něž poukazuje žalobkyně, byly zcela správně založeny do spisu. Jedná se o podklady pro rozhodnutí správního orgánu, se kterými měla žalobkyně možnost se následně seznámit a vyjádřit se k nim (viz námitka 1a).

1d)

Co se týče žalobkyní tvrzené záměny pojmů vzhledu a výhledu, soud se nedomnívá, že by správní orgán I. stupně tyto pojmy zaměnil. Správní orgán I. stupně nejprve vymezil, co považuje obecně za podstatnou změnu vzhledu prostředí. Za takovou změnu považuje: nápadnou a rušivou změnu místně obvyklého

vzhledu, např. nápadnou do očí bijící terénní vyvýšeninu či prohlubeň v původní naprosté rovině, či násyp rušící původní rozhled v křižovatce apod., nebo např. takové zvýšení terénu, které by zrušilo původní výhled ze sousedních pozemků, určující by mohl být pohled průměrně vysoké ženy – 167 cm, která by již nepřehlédla terénní úpravu vyšší než 160 cm. Soud se domnívá, že to, co žalobkyně považuje za estetično a rušivé elementy, je stejně vyjádřené kritériem správního orgánu I. stupně, a sice nápadná a rušivá změna. Následně správní orgán I. stupně konkrétně popsal, proč nepovažuje předmětné terénní úpravy ve vztahu ke vzhledu prostředí za podstatné, když uvedl, že za podstatnou změnu vzhledu prostředí v případě navážky na pozemku X by považoval takové její převýšení, které by nápadně přesahovalo niveletu přilehlé místní komunikace par. č. X neboť v místě je obvyklý vzhled prostředí, že na západ od místní komunikace se terén mírně zvedá a na východ k potoku Sýkorečka naopak klesá; současný stav, kdy terénní úprava na pozemku X tvoří s komunikací téměř rovinu, resp. navazuje na ni bez převýšení, považuje za nepodstatnou změnu vzhledu prostředí. Dále uvedl, že terénní úprava pozemek X přesahuje pouze o cca 120 cm, proto se domnívá, že nebrání ve výhledu a není tak ani z tohoto hlediska podstatnou změnou vzhledu prostředí.

Tato úvaha správního orgánu I. stupně, se kterou se ztotožnil žalovaný, je naprosto legitimní a přezkoumatelná. Námitka žalobkyně zůstává prakticky pouze v rovině nesouhlasu se závěrem správních orgánů, aniž by žalobykyně uvedla konkrétní tvrzení a důkazy, proč s odůvodněním rozhodnutí v tomto ohledu nesouhlasí. Jak uvedl soud výše pod bodem 1b), správní řízení je zásadně písemné, není povinností správního orgánu projednat věc se žalobkyní ústně. Proto ani tato námitka není soudem shledána důvodnou.

1e)

Jak již uvedl správně žalovaný, je možné, aby dotčený orgán v průběhu řízení vydal různá stanoviska, neboť může dojít k jinému závěru, mohou se během času změnit okolnosti či může správní orgán zjistit nové skutečnosti, které jeho stanovisko ovlivní, ale v novém stanovisku musí uvést, na základě jakých skutečností k novému stanovisku dospěl. Tak se i stalo v tomto případě. Vodoprávní úřad jako dotčený orgán vydal dne 17. 1. 2007 na základě závěrů hydrogeologického posudku znalce RNDr. M. K., CSc., nové stanovisko, do něž přejal závěry znaleckého posudku, a dále uvedl, že tímto stanoviskem ruší všechna dříve vydaná vyjádření ze dne 7. 5. 2004, 18. 10. 2005, 13. 12. 2005 a stanovisko ze dne 7. 3. 2006. Dřívější stanoviska tedy bez dalšího „nezmizela“, ale byla nahrazena stanoviskem novým ze dne 17. 1. 2007.

1f)

Skutečnosti namítané v této námitce nemají vliv na správnost či zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného.

2a)

Správním orgánem I. stupně ustanovený znalec RNDr. A. S., CSc., je soudním znalcem v oboru Ochrana přírody, odvětví Vodní hospodářství, Specializace revitalizace říčních systémů. Tento znalec měl odborně posoudit, zda se provedenými terénními úpravami podstatně mění odtokové poměry. Soud má za to, že nutným předpokladem pro specializaci revitalizace říčních systémů je znalost odtokových poměrů, což bylo předmětem odborného posouzení, které měl

znalec provést. Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobkyně usuzuje, že RNDr. A. S., CSc., je mimo projednávanou problematiku.

2b)

Jak správně uvedl žalovaný, znalece RNDr. M. K. ustanovil vodoprávní úřad jako dotčený orgán pro své potřeby, posudek znalce RNDr. K., CSc., byl podkladem pro vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 17. 1. 2007 a nikoli pro rozhodnutí v řízení o odstranění stavby. V tomto řízení správní orgán I. stupně zcela správně ustanovil znalce nového (RNDr. A. S., CSc.) a jím zpracovaný posudek byl podkladem pro jeho rozhodnutí. Soud se dále ztotožňuje s názorem žalovaného, že oba znalci dospěli k témuž závěru, tj. že předmětná terénní úprava významně neovlivňuje odtokové poměry povrchových vod v daném území.

2c)

Soudu není zřejmé, z čeho žalobkyně usuzuje, že jí bylo bráněno v kontaktu se znalcem a že nemohla uplatnit námitky při jednání. Správní orgán nařídil na den 30. 11. 2010 ústní jednání, o němž informoval žalobkyni a jehož se účastnil i znalec. V protokolu z tohoto jednání jsou zaznamenány obecné ústní námitky žalobkyně a dále je v protokolu uvedeno, že vzhledem k rozsahu a charakteru námitek žalobkyně, která je měla zpracovány písemně a tyto předložila až při ústním jednání, bylo znalci umožněno reagovat na ně rovněž písemně, když znalec tak učinil do tří dnů od ústního jednání. Žalobní námitka v části týkající se nevypořádání námitek žalobkyně proti znaleckému posudku je formulována toliko obecně, není zřejmé, jaké její námitky dle jejího tvrzení znalec nevypořádal, proto se tímto soud dále nezabýval.

2d)

Správní řád se vztahuje na veškeré postupy v oblasti veřejné správy, které jsou výkonem veřejné moci. Podle judikatury Ústavního soudu (srov. nález ÚS sp. zn. II. ÚS 75/93) se veřejnou mocí rozumí taková moc, která „autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo, nebo zprostředkovaně“. Znalec při zpracování znaleckého posudku nevykonává působnost v oblasti veřejné správy a nevztahuje se tak na něj správní řád ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 správního řádu; znalec autoritativně nerozhoduje, a to ani nepřímo o právech a povinnostech subjektů. Výkon znalecké činnosti je upraven zákonem č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Povinnost znalce dodržovat právní předpisy, která je součástí jeho slibu (viz ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb.), na niž odkazuje žalobkyně, neznamená povinnost při podávání znaleckého posudku postupovat podle správního řádu, a to z důvodů uvedených výše. Navíc se v tomto případě jedná o obecnou proklamaci jeho povinností, když povinnost dodržovat zákony, váže kteréhokoli občana ČR (viz čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Terénní šetření, které provedl znalec, bylo jeho vlastní činností v rámci zpracování znaleckého posudku, nebyl povinen k němu svolávat účastníky řízení nebo o něm pořizovat protokol.

2e)

Je nutno přisvědčit žalobkyni v tom smyslu, že posudek RNDr. A. S., CSc., obsahuje faktické chyby týkající se popisu terénu. Nicméně závěr znaleckého posudku zpochybněn nebyl, správní orgán I. stupně tento důkaz, vědom si jeho nedostatků, hodnotil samostatně i v souvislosti s ostatními důkazy, provedl opakovaně vlastní ohledání pozemku a předmětné terénní úpravy, shromáždil další

důkazy, a proto mohl učinit závěr, že byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť všechny důkazy, které provedl, vypořádal a dospěl ke stejnému závěru, k němuž dospěl znalec, a sice že předmětné terénní úpravy neovlivňují podstatně odtokové poměry. Na tomto místě soud považuje za vhodné zdůraznit, že žalobkyně po celou dobu řízení nikdy nepředložila jediný důkaz o tom, že by odtokové poměry předmětnými terénními úpravami byly podstatně ovlivněny, nikdy netvrdila konkrétní skutečnosti, z nichž by mohl správní orgán usoudit, že v důsledku terénních úprav je její pozemek např. podmáčen nebo zasažen erozí, tedy že terénní úpravy provedené na sousedním pozemku ovlivnily odtokové poměry tak, že to má dopad na její majetek.

2f)

Není pravdou, že by znalec nehodnotil rozdíl výchozího a cílového stavu. Znalec hledal na místě konkrétní projevy odtokových poměrů, jako je eroze, podmáčení, na jejichž základě by mohl dojít k závěru, že terénní úpravy podstatně mění odtokové poměry. Nic takového však nezjistil a nezjistil to ani správní orgán, který dokonce provedl velmi případně ohledání místa bezprostředně po vydatných deštích. Jak uvedl znalec ve svém posudku, *nebylo možné zjistit, kdy byla úprava reliéfu provedena. Plocha tohoto pozemku je v současné době tvořena stabilizovaným trvalým travním porostem bez známek poškození vodou nebo přítomností erozních nátrží svahů, které by způsobovaly splachy zeminy. Tato situace nevznikla ani v důsledku přívalových deštů, které se na lokalitě v posledních letech objevovaly... Žádná z parcel X ani X v k.ú. Drnholec nad Lubinou nejeví známky poškození v důsledku stékající vody z přívalových srážek. Nebyly zjištěny známky eroze, známky odnosu naplavenin ani známky poškození travního drnu či narušení jeho celistvosti.* Jak uvedl znalec v písemném vypořádání námitek žalobkyně, *posudek byl zpracován tak, aby charakterizoval řešenou lokalitu a zjistil současnou situaci, rozsah vlivů, které způsobuje terénní úprava provedená na pozemku manželů Juránkových s vyhledáním známek poškození, které by způsobilo nepřiměřené ovlivnění hydrologických poměrů na řešené lokalitě.* Soud se domnívá, že právě proto, že se znalec soustředil mj. na vyhledání známek poškození parcel současnými odtokovými poměry, mohl se vyjádřit k otázce, zda došlo ke změně odtokových poměrů. Jelikož žádné známky poškození pozemků nezjistil, mohl učinit závěr, že k podstatné změně odtokových poměrů nedošlo.

F.

Soud tedy uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

G.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s.ř.s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ě n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. dubna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu